

GLASNIK

reformacije

Broj 1, 2015.

IZJAVA

Krivnja i zatajenje

ZDRAVLJE

Voda

**Ozbiljna kriza
1914. godine**

GLASNIK *reformacije*

U OVOM BROJU DONOSI...

OZBILJNA KRIZA 1914. GODINE

4

Vratimo li se u prošlost vidjet ćemo da se ova kriza u zajednici nije iznenadno pojavila

KRIVNJA I ZATAJENJE

6

Priznajemo da naši preci u tim raspravama često nisu postupali u duhu ljubavi i pomirenja prema Isusovom primjeru.

RAZGOVOR S POVODOM

8

Prenosimo intervju koji je predsjednik Generalne konferencije Reformnog pokreta adventista sedmog dana dao nezavisnom adventističkom časopisu Spectrum.

IZVJEŠTAJI

12

Seminar za mlade u Lipiku
Proljetni duhovni sabor

IZVJEŠTAJI

16

Seminar za subotnju školu
Lokalni sabor i zdravstvena predavanja u Puli

VODA

18

Voda je najveći i najvažniji sastavni dio našeg tijela. Osnovni je sastojak od kojeg je građeno naše tijelo, te čini oko 65-70% organizma.

TREBAJU LI VAM TABLETE VITAMINA

20

Zapamtite da zdravlje ne dolazi u boci. Nema takvog napitka ili tableta koje mogu popraviti zdravlje koje je cijelog života bilo zanemarivano.

DVADESET USPJEŠNIH MOGU

24

U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas uzljubi. (Rimljanima 8: 37)

GLASNIK reformacije

Glasilo Reformnog pokreta
adventista sedmog dana

God. LXII
Broj 1

Izlazi tri puta godišnje

ISSN 1333-1655

Odgovorni urednik:
Vjekoslav Vončina

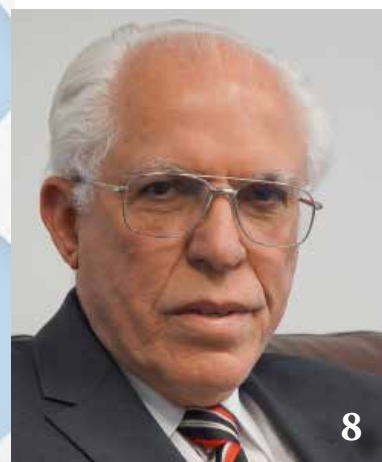
Grafička priprema i dizajn:
Daniel Poropat

U GLASNIKU REFORMACIJE izlaze članci biblijsko-religioznog, moralno-poučnog i zdravstvenog sadržaja te izvještaji o misionarskoj djelatnosti naše crkve širom svijeta.

Rukopise, prijedloge, priloge i eventualne promjene adresa šaljite na adresu:

GLASNIK REFORMACIJE
Ribnička 12, 10000 Zagreb
Tel/faks: (01) 36 34 067
e-mail: info@rpsad.hr

Prema mišljenju Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske, Kl. ozn. 612-10/93-01-161, Ur. broj: 532-03-1/7-93-01, od 23. veljače 1993., Glasnik Reformacije ne podliježe plaćanju osnovnog poreza na promet.

rošlo je 100 godina od Prvog svjetskog rata koji je donio burne promjene za adventiste i izazove koji su uzrokovali podjele. Tim povodom, u ovom broju Glasnika donosimo više članaka, preuzetih iz adventističkih časopisa, s osvrtom na ta dramatična zbivanja.

Vođe crkava nisu propustili ozbiljno razmotriti povijesna događanja koja su podijelila crkvu. Cijenimo kršćanski pristup u osvrtu na počinjene pogreške i probleme koji se ne mogu potpuno popraviti vraćajući se u prošlost. Zato živimo dalje, boreći se za istinu i pravdu koju nam je Bog u svojoj riječi otkrio.

“Budi vjeran do same smrti dat ću ti vijenac života“... Otk 2:10 (zadnji dio) Bog nam nudi stanove u svojoj kući. „U kući Oca mojega mnogi su stanovi. Kad ne bi bilo tako, bio bih vam rekao, jer idem da vam pripravim mjesto. I kad otidem i pripravim mjesto, opet ću doći i uzet ću vas k sebi, da i vi budete, gdje sam ja.“ Ivan 14:2,3 Čini se kao da to nije ozbiljna ponuda, kao da svijet nudi nešto bolje i vrijednije. Koga trebamo slijediti u krizama koje često nailaze? Čiju riječ trebamo slušati kad većinu nosi stihija? Vodi li nas u tome Sveti Duh ili ne čujemo Njegov glas jer su glasovi stihije jači?

Krize su često prisutne. One će opet doći. Pred nama je kriza posljednjih dana koje će biti teška. Zato se trebamo naučiti iz grešaka drugih u prošlosti da nam se ne dogodi neuspjeh i duhovni pad koji će nas odvojiti od Boga.

Vjekoslav Vončina

Ozbiljna kriza 1914. godine

Hans Woywod

U svibnju 2014. godine crkva Adventista sedmog dana u Njemačkoj u svom časopisu *Adventisten heute* objavila je izjavu povodom izbijanja Prvog svjetskog rata pod naslovom „Krivica i zatajenje“. Ovu izjavu su odbori Sjevernog i Južnog polja zajedničkom odlukom formulirali već u travnju 2014.

Od tada je prošlo sto godina i mnogo patnje i bijede bile su posljedice tog nemilosrdnog sukoba kao i Drugog svjetskog rata. Mi cijenimo izjavu koju su braća objavila i kojom su izrazili koliko je neispravno sudjelovanje u ratnim zbivanjima za djecu Božju koja tvrde da drže Božje zapovjedi i imaju vjeru u Isusa Krista.

U svibnju 2014. godine odjel

za povijest i teologiju crkve ASD sazvaio je simpozij o posljedicama Prvog svjetskog rata u Fridensau. Jedan brat naše crkve informiran je o ovom zasjedanju na sajmu knjiga u Leipzigu, a braća iz IMS crkve su vjerojatno primili službeni poziv. U različitim govorima i izjavama se rasvijetljavala i razjašnjavala povijest kao i pravi razlozi sudjelovanja crkve ASD u vojnoj službi i s oružjem.

Vratimo li se u prošlost vidjet ćemo da se ova kriza u zajednici nije iznenadno pojavila. Duh proroštva se obratio zajednici riječima opomene: „Među narodima će uskoro izbiti strašni nemiri koji neće prestati dok Isus ne dođe... Sudovi Božji su na vidiku! Ratovi i glasovi o ratovima, razaranja vatrom i vodom jasno govore da je

vrijeme nevolje koje će se do kraja intenzivirati vrlo blizu. Nemamo vremena za gubljenje. Duh rata uzbudio je ovaj svijet“ – *The Review and Herald*, 24. studeni 1904.

Daljnje ozbiljne opomene uslijedile su 1909. godine u knjizi Svjedočanstva za zajednicu 3, str. 391. pod naslovom „Pred vremenom probe“. Nitko nije trebao imati izgovor. Uskoro će doći nevolja na cijeli svijet. Zato svaki pojedinac treba težiti za poznanjem Boga. „Sotona uživa u ratu jer rat budi najgoru strasti duše i tada odnosi u vječnost svoje žrtve ogrezle u poroku i krvi.“ – *Velika borba*, str. 590.

Posljednja poruka sestre White na Generalnoj konferenciji pročitana je 27. svibnja 1913. godine. U njoj se između ostalog

The Impact of World War I on Seventh-day Adventism

11. bis 15. Mai 2014 in Friedensau

kaže: „Mi trebamo uzdići zastavu na kojoj piše: „Zapovijedi Božje i vjera Isusova“. Poslušnost Bogu je veliko temeljno pitanje. Ne gubite je iz vida. Članovi zajednice kao i svi oni su se izjasnili moraju se boriti za probuđenje...!“ – *Svjedočanstva za zajednicu 3, str. 374*

1914: Godina odluke – Početak Prvog svjetskog rata

2. kolovoza 1914. tadašnji tajnik Europske divizije pisao je svim članovima u Njemačkoj. U pismu se svoj braći preporučuje da se pokažu kao vjerni i poslušni podanici svoje zemlje, spremni služiti joj. Služba „njihovom domu, njihovim zemaljskim gospodarima i njihovoj domovini“ trebala je uslijediti „slobodno i od srca“ jer u ratnim vremenima svatko treba u potpunosti vršiti svoju dužnost.

Braća iz Njemačke pojasnila su svoj novi stav u prosincu 1915. u knjižici *Kršćanin i rat*: „Gospod je vjerno stajao uz izraelski narod u ratu i pomogao im do potpune pobjede. Sudjelovanje u ratu nije prestup šeste zapovijesti isto kao što ni ratovanje subotom nije prestup četvrte zapovijesti.“ Pozivajući se na biblijski izvještaj o osvajanju grada Jerihona zajednica si je dozvolila uzimati oružje i subotom te na sveti dan sudjelovati u ratu.

Povodom konferencije u sjevernom polju braća iz Njemačke objavila su 1916. da im je odbor generalne konferencije u studenom 1915. na njihovu molbu dao punu slobodu odlučivanja (*Zionswächter* Nr. 8; 17. April 1916). Na posebnim molitvenim sastancima članovi su poticani da se mole Bogu kako bi njemačkom oružju podario pobjedu.

Na generalnoj konferenciji godine 1922. donijet je slijedeći

zaključak: „Mi moramo ispuniti ono što građanske vlasti od nas zahtijevaju bez obzira na to koliko teško i ozbiljno to može izgledati. Veliko pravilo glasi: „Dajte što je cezarevo cezaru“; što znači da ćemo se podčiniti bez protesta.“ – *Bilten Generalne konferencije 1922, Vol. 9, str. 319.*

Na temelju jasnog stava vjernih adventista onog vremena i načela naše vjere danas mi imamo jedan cilj: biti vjerni Gospodu i držati njegove zapovijesti. To je naša jedina osnova u svim različitostima po ovom i drugim pitanjima vjere. Želimo naglasiti jasan i odlučan stav i rado bismo zajednički s našom braćom razgovarali o tome. Naša ozbiljna molitva je da se kao narod pripremimo za susret sa Gospodom.

„Naše osvjedočenje se mora obnavljati i snažiti kroz svakodnevnu poniznu i iskrenu molitvu i čitanje riječi Božje. Iako svatko od nas posjeduje svoju osobnost i treba se držati svog osvjedočenja on to mora činiti u skladu sa božanskom istinom i u sili koju nam Bog dodjeljuje. Ako ne činimo tako ono će nam iskliznuti iz ruku.“ – *Svjedočanstva za zajednicu 6, str. 400.*

Članak preuzet iz njemačkog časopisa naše crkve „Herold der Reformation“ 1/2015

“Pokazano mi je da pripadnici Božjeg naroda, koji predstavljaju Njegovo posebno blago, ne mogu sudjelovati u ovom kobnom ratu [građanski rat u Americi], jer je to u suprotnosti sa svim načelima njihove vjere. Oni se za vrijeme svoje službe u vojsci ne mogu u isto vrijeme pokoravati i istini i zahtjevima nadređenih. Oni bi u tom slučaju stalno morali raditi protiv svoje savjesti. ... Ono što njih iznutra pokreće i navodi na poslušnost i pokoravanje, su Riječi i zapovijedi Božje, zapisane u duši, koje predstavljaju duh i život. Deset Božjih zapovijedi predstavljaju osnovu svih pravednih i dobrih zakona. Oni koji ljube zapovijedi Božje, prilagodit će se svakom dobrom zakonu svoje zemlje. Međutim, ako zahtjevi onih na vlasti dolaze u sukob sa zakonima Božjim, jedino pitanje koje se u tom slučaju treba postaviti je: “Hoćemo li se pokoravati Bogu ili čovjeku?”

Svjedočanstva za zajednicu, Sv. 1, str. 361:2.

Krivnja i zatajenje

Izjava crkve Adventista sedmog dana u Njemačkoj povodom izbijanja Prvog svjetskog rata prije 100 godina. Ovu izjavu su donijeli odbori Sjevernog i Južnog polja crkve u Njemačkoj 6. i 13. travnja 2014.

28. srpnja 1914. u Europi je izbio rat koji je zasjenio sve dotad viđeno. Mnogi adventisti su u tom "velikom ratu" vidjeli znak kraja svijeta. Dok je do tada nemali broj adventista odbijao vojnu službu subotom usprkos djelomično drastičnim kaznama, sad su neki počeli zastupati mišljenje da je u cilju pripreme za neposredni Kristov dolazak potrebno odbiti i upotrebu oružja i cijepjenje u vojsci.

S druge strane vodstvo srednjoeuropske divizije Adventista sedmog dana u Hamburgu poslalo je 2. kolovoza 1914. – kratko nakon opće mobilizacije – okružnicu crkvama u Njemačkoj u kojoj se preporučuje: "Ukoliko smo u vojsci ili moramo stupiti u vojsku, (trebali bismo) izvršiti naše vojne dužnosti veselo i od sveg srca (...) Iz Jozue 6 vidimo da su djeca Božja upotrebljavala ratne sprave te da su izvodili ratne operacije i subotom." Ovaj dokument kao i daljnje publikacije izazvali su u crkvama proteste na svim razinama koji su doveli do napetosti i razdvajanja. Iz toga se od 1915. godine razvila jedna posebna organizacija koja se nazvala "Reformni pokret" i "Velikoj zajednici" predbacila babilonski otpad od istinskog adventnog vjerovanja.

Mi danas spoznajemo i priznajemo da naši preci u tim raspravama često nisu postupali u duhu ljubavi i pomirenja prema Isusovom primjeru. U brizi za opstanak zajednice davani su savjeti koji su bili u suprotnosti s Božijom rječju i doveli do razdvajanja kao i do dubokih duševnih povreda. Također priznajemo da vodstvo europske divizije nije ispunilo svoju odgovornost prema lokalnim crkvama te da je braću u vjeri koja su se suprotstavljala mišljenju vodstva nepravedno optužila za "otpad", a u pojedinim slučajevima čak uzrokovala njihov progon od strane građanskih vlasti.

Već za vrijeme pregovora s Reformnim pokretom od 21. do 23. lipnja 1920. u Friedensau

Arthur G. Daniells, predsjednik generalne konferencije Adventista sedmog dana izrazio je žaljenje zbog stava njemačkog vodstva i naglasio: "Mi ne bismo dali takvu izjavu." Na zasjedanju propovjednika koje je održano neposredno prije pregovora u Friedensau su i odgovorni za objavljene dokumente povukli svoje izjave kao "pogrešne". Osim toga i 2. siječnja 1923. ponovo su izrazili žaljenje "da su takvi dokumenti objavljeni".

Iako danas nitko od sudionika tadašnjih događaja više nije živ, ipak molimo njihovu djecu i potomke kao i obje postojeće grupe Reformnog pokreta za isprike zbog našeg zatajenja. Mi smo iz naše povijesti pune patnje i bola naučili da su djeca Božja pozvana da budu mirotvorci i da odbijaju svaki oblik sile prema nevinima. Vjerujemo da Kristovi sljedbenici najbolje slijede biblijska učenja ako u svojoj sredini djeluju kao vjesnici mira i pomirenja.

Ovo je izrazio i predsjednik generalne konferencije, Neal C. Wilson u svojoj „Izjavi o miru“ za vrijeme zasjedanja GK u New Orleansu, Louisiana/USA 27. lipnja 1985. „U svijetu punom borbe i mržnje, svijetu ideoloških i vojnih sukoba Adventisti sedmog dana žele biti poznati kao mirotvorci i zalagati se za globalnu pravdu i mir s Kristom kao vladarem novog čovječanstva.“

U ime crkve Adventista sedmog dana u Njemačkoj

Johannes Naether,
Predsjednik

Günther Machel,
Zamjenik predsjednika

Schuld und Versagen

Erklärung der Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland zum Ausbruch des Ersten Weltkriegs vor 100 Jahren

Am 28. Juli 1914 brach in Europa ein Krieg aus, der alle bisherigen Dimensionen in den Schatten stellte. Viele Adventisten sahen in diesem „Großen Krieg“ ein Zeichen des Weltendes. Während bis dahin nicht wenige Adventisten den Dienst beim Militär am Sabbat verweigert und dafür teilweise drastische Strafen in Kauf genommen hatten, wurde jetzt von manchen die Meinung vertreten, zur Vorbereitung auf die unmittelbar bevorstehende Wiederkunft Jesu gehöre es, auch den Gebrauch der Waffe oder die Impfung beim Militär abzulehnen.

Demgegenüber sandte die Leitung der Mitteleuropäischen Division der Siebenten-Tags-Adventisten in Hamburg am 2. August 1914 – kurz nach der allgemeinen Mobilmachung – ein Rundschreiben an die Gemeinden in Deutschland, in dem sie empfahl: „Soweit wir im Heer stehen oder ins Heer eintreten müssen, [sollten wir] unsere militärischen Pflichten freudig und von Herzen erfüllen [...] Aus Josua 6 ersehen wir, dass die Kinder Gottes von den Kriegswaffen Gebrauch gemacht und auch am Sabbat den Kriegsdienst versehen haben.“ Dieses Schreiben und weitere Veröffentlichungen riefen in den Gemeinden einen vielschichtigen Protest hervor, der zu Spannungen und zur Spaltung führte. Daraus entwickelte sich ab 1915 eine eigene Organisation, die sich als „Reformationsbewegung“ bezeichnete und der „großen Gemeinde“ babylonischen Abfall vom wahren Adventglauben vorwarf.

Heute erkennen und bekennen wir, dass unsere Väter in diesen Auseinandersetzungen oftmals nicht im Geist der Liebe und Versöhnung gemäß dem Vorbild von Jesus gehandelt haben. Aus Sorge um den Bestand der Gemeinschaft wurden Ratschläge erteilt, die dem Wort Gottes widersprechen und zur Spaltung sowie zu tiefgreifenden Verletzungen führten. Wir bekennen auch, dass die Leitung der Europäischen Division ihrer Verantwortung gegenüber den Gemeinden nicht gerecht wurde und Glaubensgeschwister, die ihrer Meinung widersprachen, zu Unrecht des „Abfalls“ bezichtigte und in einzelnen Fällen sogar von staatlichen Behörden verfolgen ließ.

Bereits während der Verhandlungen mit der Reformationsbewegung vom 21. bis 23. Juni 1920 in

Friedensau hatte Arthur G. Daniells, der Präsident der Generalkonferenz der Siebenten-Tags-Adventisten, die Stellungnahme der deutschen Leitung der Gemeinschaft zum Kriegsdienst bedauert und betont: „Wir hätten eine solche Erklärung nicht abgegeben.“ Bei der Predigertagung, die unmittelbar vor den Verhandlungen in Friedensau stattfand, zogen auch die für die Schriftstücke Verantwortlichen ihre Erklärungen als „fehlerhaft“ zurück. Zudem brachten sie am 2. Januar 1923 erneut ihr Bedauern darüber zum Ausdruck, „dass solche Dokumente herausgegeben worden sind“.

Auch wenn heute niemand der damals Beteiligten mehr am Leben ist, so bitten wir doch ihre Kinder und Nachkommen sowie die beiden existierenden Gruppen der Reformationsbewegung um Entschuldigung für unser Versagen. Wir haben aus unserer leid- und schmerzvollen Geschichte gelernt, dass Kinder Gottes berufen sind, Menschen des Friedens zu sein und jede Form von Gewaltanwendung gegenüber Unschuldigen abzulehnen. Wir glauben, dass Nachfolger Christi den Aussagen der Heiligen Schrift am besten Folge leisten, wenn sie in ihrer Umgebung als Botschafter des Friedens und der Versöhnung wirken.

Das brachte auch der Präsident der Generalkonferenz der Freikirche, Neal C. Wilson, in seiner „Erklärung zum Frieden“ während der Generalkonferenz-Vollversammlung in New Orleans, Louisiana/USA, am 27. Juni 1985 zum Ausdruck: „In einer Welt voller Kampf und Hass, einer Welt ideologischer und militärischer Konflikte, möchten Siebenten-Tags-Adventisten als Friedensstifter bekannt werden und sich für weltweite Gerechtigkeit und Frieden unter Christus als dem Oberhaupt einer neuen Menschheit einsetzen.“

Im Namen der Freikirche der Siebenten-Tags-Adventisten in Deutschland

Johannes Naether,
Vorsitzender

Günther Machel, Stellvertretender Vorsitzender

Diese Erklärung wurde am 6. und 13. April 2014 durch die Ausschüsse des Süddeutschen und Norddeutschen Verbandes der Freikirche beschlossen.

Davi P. Silva

Razgo

community through conversation
SPECTRUM

Prenosimo intervju koji je predsjednik Generalne konferencije Reformnog pokreta adventista sedmog dana dao nezavisnom adventističkom časopisu Spectrum.

U ekskluzivnom intervjuu za nezavisni adventistički časopis Spectrum, predsjednik Generalne Konferencije Reformnog pokreta, Davi Paes Silva govori o sličnostima i razlikama među gore navedenim denominacijama kao i o pacifističkom stavu koji je tijekom Prvog svjetskog rata doveo do razdora među adventistima.

Pitanje:

Reformni pokret adventista sedmog dana odvojio se od Kršćanske adventističke crkve tijekom Prvog svjetskog rata kad je rukovodstvo te crkve u Njemačkoj donijelo akt kojim dozvoljava svojim članovima služenje u vojsci, korištenje oružja i borbu subotom. Manjina članova (2%) je odbila postupati u skladu s navedenom odlukom pa je stoga bila isključena iz članstva. Je li ovaj prigovor savjesti u vezi sudjelovanja u borbenim aktivnostima vojske i dalje jedina glavna razlika između dvije naše crkve?

Odgovor:

Sudjelovanje Kršćanske

adventističke crkve u Prvom svjetskom ratu (kao i sve druge borbene aktivnosti tijekom subotnjeg dana) bile su glavni problem koji je doveo do razdvajanja zato što je time učinjena stvarna promjena izvornih pozicija Adventističke Crkve po pitanju sudjelovanja u ratu. Međutim, to zapravo nije jedina razlika između Kršćanske adventističke crkve (KAC) i Reformnog pokreta adventista sedmog dana (RPASD).

Tijekom sastanaka koji su održani u Friedensau, u Njemačkoj od 21. do 23. srpnja 1920. godine, predstavnici spomenute manjine od 2% postavili su sljedeća pitanja:

1. Kakav je stav Generalne konferencije u vezi odluke rukovodstva Adventističke Crkve u Njemačkoj donesene 1914. godine u vezi sa 4. i 6. zapovijesti?

2. Kakav je stav Generalne konferencije u pogledu stava koji članovi Crkve u Americi danas zauzimaju prema Svjedočanstvima sestre White? Prvo: Jesu li nadahnuta od Boga ili ne? Drugo: Je li potrebno zdravstvenu reformu (kako je pokazana sestri White) i dalje objavljivati kao desnu ruku poruke ili ne?

3. Je li naša poruka prema

Otkrivenju 14:6-12 poruka od lokalnog ili od međunarodnog značaja?

Ova tri pitanja nalaze se i u Protokolu o pregovorima sa Pokretom opozicije.

Ipak, stvarni razlog koji je doveo do podjele bio je, kao što je već spomenuto, puno i aktivno sudjelovanje crkve Adventista sedmog dana u Prvom svjetskom ratu, kao i isključenje iz članstva onih članova koji su odbili sudjelovati u ratu.

Osim toga, danas postoje i neke druge doktrinarne točke na koje različito gledamo, posebno na ponovno sklapanje braka s drugom osobom nakon razvoda braka. Mi vjerujemo da je brak uspostavljen šestog dana tijekom tjedna stvaranja svijeta (Postanak (1.Mojs.) 2:21-24) te da je to jedna od glavnih Bogom danih institucija koje Zajednica ostatka mora obnoviti do vremena "kad će se sve obnoviti". (Djela 3:19-21). "U vrijeme kad će se sve božanske institucije obnoviti" Proroci i carevi, str.678.orig. Stoga mi ne obavljamo ponovno vjenčanje razvedenih osoba kojima je razvedeni bračni partner na životu. (Malahija 2:15, 16; Matej

govor s povodom

5:32; 19:3-9; Rimljanima 7:1-3; 1. Korinćanima 7:10, 11).

U knjizi Postanka (1.Mojs.) 1:29. nalazimo izvorni tip ljudske prehrane, koji pravi štovatelji subote moraju prakticirati. Oni su također obavezni pravilno svetkovati subotu prema Postanku (1.Mojs.) 2:1-3. Mi poučavamo naš narod da se uzdržava od upotrebe mesne hrane, kao što možemo čitati u sljedećim citatima: Odogovorno roditeljstvo 383.orig; Testimony Studies on Diet and Foods 64.orig; Postanak (1.Mojs.) 1:29; Psalam 78: 16-18; Izaija 22: 12-14.

Izvorno tumačenje pojma zapečaćenja 144.000 mora biti ponovo potvrđeno kao ispravno. Ovo je vrlo važna točka našeg vjerovanja, kako bismo se, prema riječima Duha proroštva, "trudili svim silama da budemo u ubrojeni u 144.000." (Komentari biblijskih tekstova, E. White 7. tom. 970; Otkr. 7:3; 14:13; Rani spisi 43; 5. Svjed. 207-216; Velika borba 637; Rani spisi 15).

Tako osim glavne razlike koja se odnosi na vojnu službu i sudjelovanje u ratu, gore navedene točke vjerovanja također čine razliku u vjerovanju naše dvije crkve.

Pitanje:

Reformni pokret adventista sedmog dana ima isti sustav organizacije kao i glavna Adventistička crkva, postoji u 114 zemalja svijeta i ima Generalnu konferenciju sa sjedištem u Roanoke, Virginia, u SAD-u. Koliko članova ima

Reformni Pokret u svijetu? U kojim zemljama je organizirano najviše mjesnih crkava? Imate li divizije, unije i konferencije? Obavlja li se izbor službenika po istom principu kao i kod Adventističke crkve? Koje su organizacijske razlike?

Odgovor:

Uglavnom koristimo sličan sustav crkvene organizacije kao i KAC, s tom razlikom što nemamo divizije u formalnom smislu te riječi. Organizacijske jedinice formiramo u skladu s našim potrebama koje u nekim slučajevima mogu biti iste kao i u KAC-u, ali ne moraju uvijek biti iste.

Tako, osim lokalnih mjesnih crkava, imamo Konferencije u okviru pojedinih država, Unije i Generalnu Konferenciju, a svijet dijelimo u regije koje su pod upravom Regionalnih tajnika (Sjeverna Amerika, Središnja Amerika, Južna Amerika, Europa, Euroazija, Azija i Pacifička regija).

Iako je porast broja članova važan aspekt nečijeg postojanja, to nije primarni fokus u našoj Crkvi. Naš glavni zadatak je da pomognemo potencijalnom članu da preda svoje srce Isusu kao osobnom Spasitelju.

Prema statističkim podacima od prosinca 2014. godine naša Crkvi ima oko 40.000 članova u svijetu. Slično kao i u KAC-u, Brazil je država s najvećim brojem pripadnika Reformnog pokreta ASD u svijetu, zatim slijede Rumunjska, Peru i Kongo.

S obzirom da nismo dovoljno

upoznati s načinom izbora služitelja u Adventističkoj crkvi, ne možemo usporediti ova dva izborna sustava.

Pitanje:

Reformni pokret zastupa učenja koja je zastupala i izvorna Adventistička crkva kao što su učenje o stanju umrlih, učenje o istražnom sudu, o nadahnutosti spisa Ellen G. White, učenje o krštenju uranjanjem u vodu, o značaju evangeliziranja svijeta neposredno pred drugi Kristov dolazak kao i učenje o sedmom danu Suboti. Možete li navesti one oblasti u doktrini u kojima se razlikujemo?

Odgovor:

Da, mi se držimo istih osnovnih vjerovanja koja su bila svojstvena izvornoj crkvi Adventista sedmog dana. Neke od razlika u načelima vjere koje postoje danas već sam spomenuo u odgovoru na prvo pitanje.

Za više informacija o našem sveukupnom vjerovanju preporučujem knjigu Osnovna kršćanska vjerovanja Reformnog pokreta Adventista sedmog dana koju je izdala naša izdavačka kuća Reformation Herald Publishing Association.

Pitanje:

Je li Reformni pokret ASD konzervativniji u pogledu životnog stila svojih članova? Postoje li i druge razlike?

Odgovor:

Kad osoba iskreno primi Krista,

to se očigledno vidi u načinu života te osobe. U korijenu se mijenjaju misli, teme razgovora i sam život. Stoga mi poučavamo naše članove načelima reforme u odijevanju kako je to otkriveno u Bibliji i Duhu proroštva. (Ponovljeni zakon (5.Mojs.) 22:5; 1.Tim. 2:9; 6.Svjed. 96.)

Pitanje:

Posjeduje li Reformni Pokret školske ustanove: osnovne, srednje ili fakultete? Šaljete li djecu svojih članova u druge škole?

Odgovor:

Naša Zajednica ima škole u Peruu, Boliviji, na Filipinima, u Brazilu, Kolumbiji i drugdje. Mi savjetujemo članstvo da djeca stječu obrazovanje u okviru sustava kućnih škola (home school). Tamo gdje postoje škole sa kršćanskim nastavnim planom, mi školujemo djecu svojih članova u takvim institucijama. Stanje morala u javnim školama je izuzetni rizik za našu djecu, te molimo Gospoda da im osigura potreban odgoj u roditeljskom domu.

Pitanje:

Reformni pokret ASD je nakon Prvog svjetskog rata ponovno pokušao pridružiti se matičnoj Adventističkoj crkvi, ali je u tom pokušaju odbijen. Je li to točno? Ako je točno, zašto se to dogodilo?

Odgovor:

Od 21. do 23. srpnja 1920. godine, u gradu Friedensau, Njemačka, dvije godine nakon završetka Prvog svjetskog rata, održan je poseban sastanak predstavnika Generalne konferencije Adventističke crkve (predsjednik A. G. Daniells i drugi predstavnici, L. H. Christian, F. M. Wilcox i M. E. Kern.), tri predstavnika Odbora Njemačke

Unije, predstavnici iz Nizozemske, Čehoslovačke, Poljske i Mađarske, što je sa predsjedavajućim bratom L. R. Conradi činilo sveukupno 51 osobu s jedne strane – i grupom od 16 predstavnika "Pokreta opozicije" (kako su zvali 2%). Pokušaj pomirenja nažalost nije uspio. Ni kasniji pokušaji pomirenja nisu dali pozitivne rezultate.

Najvjerojatniji uzrok propasti mirovnih pregovora je revizija nekih učenja u redovima Adventističke crkve kao što je već spomenuto u prvom dijelu ovog razgovora. Međutim, tijekom događaja bi bio drukčiji da je naš apel upućen Generalnoj konferenciji Adventističke crkve 1922. u San Franciscu, Kalifornija, bio uzet u razmatranje i da je našoj braći tad bilo dozvoljeno da se uključe u direktnu diskusiju o spornim pitanjima – međutim to je samo pretpostavka ishoda pregovora. Mi ne znamo razloge za odbijanje tog važnog apela.

Zanimljivo je da je brat L.R. Conradi koji je prisustvovao zasjedanju Generalne konferencije u Minneapolisu 1888. godine i tada bio jedan od najgorčnijih protivnika Duhu proroštva i vijesti o opravdanju vjerom (vidi knjigu Movement of Destiny – autora L.E. Frooma). Brat Conradi je također bio najodgovorniji za uključivanje Adventističke crkve u Prvi svjetski rat u Europi.

Pitanje:

Na konferenciji dvije njemačke Unije Adventističke crkve svibnja prošle godine, upućena je javna isprika Reformnom pokretu zbog isključivanja pacifista koji su osnovali Reformni pokret. Kako gledate na ovaj postupak i što isti znači za vaš Pokret?

Odgovor:

Proglas dviju Njemačkih Unija Adventističke crkve iz svibnja 2014. godine je dobro prihvaćen u našoj Crkvi i to je

korak u dobrom pravcu. Ova deklaracija samo potvrđuje da je glavni uzrok razdvajanja između dvije denominacije bilo pitanje služenja vojnog roka i sudjelovanje u Prvom svjetskom ratu.

(izjavu možete pročitati na 6. stranici)

Pitanje:

Ukazuju li ova deklaracija i isprika od strane dviju Njemačkih Unija na približavanje koje bi moglo dovesti do ujedinjenja crkava?

Odgovor:

S obzirom da je kriza 1914.-1918. bila glavni problem između Generalne konferencije Adventističke crkve i braće koja su tada bila isključena iz članstva, za mnoge članove Adventističke crkve bilo bi korisno kad bi Generalna konferencija crkve Adventista sedmog dana objavila svoj službeni stav u pogledu vojne službe i sudjelovanja u ratu.

Pitanje:

Kako Reformni pokret ASD danas vidi Adventističku crkvu? Kako je vide i doživljavaju u svojim razgovorima pripadnici Reformnog pokreta?

Odgovor:

Adventističku crkvu vidimo kao jednu vrlo dobro organiziranu cjelinu s mogućnostima obavljanja velike misije u svijetu. Apel predsjednika Teda Wilsona za oživljavanje i reformaciju među adventistima cijenimo s uvažavanjem. Ove dvije točke – oživljavanje i reformaciju - ne treba razdvajati.

Ako se taj cilj ostvari, bio bi to odličan faktor u prilog pomirenja između ove dvije vjerske organizacije kao što su svojevremeni poziv na oživljavanje i reformaciju koja je trebalo da uslijedi – doveli

do razdvajanja.

Pitanje:

Vi planirate održavanje sljedećeg zasjedanja Generalne konferencije u Virginiji u rujnu 2015. godine. Što će biti glavna točka dnevnog reda? Održavate li takav sastanak svakih pet godina? Tko će prisustvovati?

Odgovor:

Sljedeće zasjedanje Generalne konferencije bit će održano u mjestu Roanoke, u Virginiji od 25. kolovoza do 12. rujna 2015. godine. Naša Generalna konferencija održava delegatska zasjedanja svake četvrte godine. Očekujemo preko 200 delegata iz cijeloga svijeta.

Glavne točke dnevnog reda sljedećeg zasjedanja Generalne konferencije bit će: doniranje tjelesnih organa, eutanazija, dodatna objašnjenja o funkciji đakona, plemenski brakovi, eshatologija. Imat ćemo značajne aktivnosti u smislu planiranja i unapređenja misionarskog rada. Održat ćemo Sabor Generalne konferencije u Salem centru kod Roanokea od 10.-13. rujna 2015. godine. Srdačno pozivamo sve drage goste na ovaj sabor. Posjetite naš službenu web stranicu za detaljnije informacije.

Pitanje:

Diskutira li se o pitanju rukopolaganja žena među vodstvom i u crkvama Reformnog pokreta pred Generalnom konferencijom?

Odgovor:

U vezi rukopoloženja ženskih osoba među nama nema proturječnih stavova. S obzirom da među našim članovima nema suprotstavljenih stavova po ovom pitanju, ova točka neće biti postavljena na dnevni red predstojeće Generalne konferencije

RPASD-a. Mi smo jednoglasno protiv rukopoloženja ženskih osoba. Ne nalazimo biblijsku osnovu za realizaciju takve ideje.

Pitanje:

Jeste li primijetili trendove koju ukazuju na prelazak članova Adventističke crkve u redove Reformnog pokreta ASD i suprotno, na prelazak članova Reformnog pokreta ASD u redove Adventističke crkve?

Odgovor:

Pojedini članovi Adventističke crkve napuštaju svoju matičnu crkvu i pridružuju se Reformnom pokretu i suprotno, ali to su pojedinačni slučajevi. Transfer većeg broja članova iz jedne crkve u drugu se ne događa.

Pitanje:

Kad ste vi izabrani za predsjednika GK Reformnog pokreta ASD? Koji su vaši primarni ciljevi? Koji su vaši najveći izazovi u funkciji predsjednika Reformnog pokreta?

Odgovor:

Izabran sam za dužnost predsjednika u kolovozu 2011. u Rumunjskoj. Porijeklom sam iz Brazila. Naš primarni cilj je priprema naroda za prihvaćanje krštenja Svetim Duhom kako bi mogao širiti evanđelje koje će praćeno silom poznoga dažda završiti djelo evangeliziranja čovječanstva.

Naši najveći izazovi su: savršeno jedinstvo u Kristu, kao i propovijedanje trostruke anđeoske poruke (Otkr. 14:6-13) naglašavajući poruku Krist naša pravda.

Pitanje:

Kakva je bila vaša dosadašnja služba u Reformnom pokretu? Jeste li odrasli u Reformnom

pokretu ili ste obraćenik iz svijeta?

Odgovor:

Moj otac je bio rimokatolik. Nakon što je počeo proučavati Bibliju postao je član Metodističke crkve. Godine 1942. malo mjesto Tres Rios gdje smo tad živjeli posjetila su tri kolporterera. Nakon proučavanja proročkih knjiga moj otac je odlučio postati član Reformnog pokreta.

Rođen sam u kršćanskoj obitelji i član Crkve sam postao 1961. godine. Nakon završetka naše misionarske škole u Brazilu, bavio sam se kolporterskim radom tijekom narednih osam godina. Tako sam postao Upravitelj odjela za misionstvo, biblijski radnik i vođa omladine. Služio sam u različitim granama djela (od lokalne crkve do Unijske konferencije i Generalne konferencije). Rukopoložen sam za propovjednika 1977. godine.

Na dužnosti regionalnog tajnika za regiju Južne Amerike proveo sam osam godina. Obavljao sam također i dužnosti tajnika Generalne konferencije RPASD-a, regionalnog tajnika za regiju Sjeverne Amerike, potpredsjednika Generalne konferencije, a sad sam na dužnosti predsjednika Generalne konferencije.

Nadamo se da će Božji narod izvršiti potrebnu pripremu vrlo skoro, tako da ćemo sljedeće zasjedanje Generalne konferencije, zajedno s našim Gospodom i Spasiteljem, obaviti u nebeskoj slavi.

<http://spectrummagazine.org/article/2015/04/11/seventh-day-adventist-reform-movement-president-explains-century-old-church-split>

Seminar za mlade 27.-29. ožujka

Ovog proljeća u Lipiku se održao kratak seminar po trajanju, ali važan po utjecaju. Seminar je trebao započeti u petak, ali službeni početak se odgodio na subotu ujutro. Razlog je bio dovoljno značajan i upečatljiv da zaslužuje par riječi uvoda.

Naime, glavni govornik seminara bio je propovjednik Adrian Finaru, voditelj misionstva pri Generalnoj konferenciji, poznat našim mladima sa međunarodnog sastanka u Maruševcu prošle godine. Međutim, ovog puta dolazio je samo na kratak vikend, a u petak poslijepodne dobili smo njegov poziv iz Rumunjske. „Loše vijesti, brate!“, bila je prva rečenica kad sam se javio na poziv s nepoznatog rumunjskog broja. „Auto mi je u rijeci u brdima Srbije, a odjeća mi je mokra!“ Ova pustolovina u kojoj mu je nabujala rijeka doslovno nosila automobil više od 100 metara, naposljetku se završila kao jako iskustvo s Bogom o kojem smo slušali u subotu poslijepodne. Neprijatelj uvijek nastoji zaustaviti dobre projekte, ali ako ustrajemo, Bog je na našoj

strani.

Tema seminara bila je „Mladi sa svrhom“. Adrian je kroz dvije propovijedi govorio o velikoj borbi u koju smo uključeni, o izazovima mladih ljudi, te o tome zašto smo uopće kršćani. Razlog je taj što je Isus umro za nas i kao odgovor, mi živimo za Njega. Međutim, da bismo postali aktivni kršćani, trebamo osim razloga pronaći i svrhu! U predavanjima je nastojao govoriti o svrsi da pomognemo drugima da iskuse tu ljubav, a njegovo osobno iskustvo obraćenja i želje da posveti mjesec dana radu za Boga pretvorilo se u životni poziv.

Možda je najupečatljiviji dio seminara bilo u subotu navečer gdje je spontani razgovor, u kojem su bili uključeni svi mladi i brat Adrian, prerastao u posebno vrijeme gdje smo iskreno i otvoreno razgovarali o osobnim problemima s kojima se susreću pojedinci, o vjerskim dilemama i sumnji, te konačno o osobnim razmišljanjima o krštenju. Sadržaj razgovora koji je potrajao do kasno u noć nije moguće prenijeti na papir, ali posljedica je bila da su mnogi prvi put javno izrazili što

mlade u Lipiku, ujka 2015.

osjećaju i s čime se još uvijek bore, te pokazali dobru volju da donesu velike odluke.

U nedjelju je naš propovjednik morao otputovati rano da preuzme svoj automobil s kojim je doživio nezgodu, ali bilo je dovoljno vremena da još jednom zajedno porazgovaramo o tome kako svatko može pomoći u crkvenim

aktivnostima, te da upečatljivo shvatimo koliko je rad pojedinaca važan u kontekstu napretka crkve kao tijela.

Ozren Buriša

EVO MENE

Izaija 6:8

POŠALJI MENE

Proljetni duhovni sabor

U petak i subotu, 3. i 4. travnja, 2015. godine održan je proljetni duhovni sabor u Lipiku. Ključna misao je bila “Evo mene, pošalji mene” iz Izaije 6:8. U petak, za početak subote, propovijed je držao brat Vjekoslav Vončina pod naslovom “Kristov način rada”, gdje nam je objasnio o čemu je ovisio uspjeh Isusovog rada. Njegov Otac Ga je pomazao svojim Svetim Duhom pa je On mirno i tiho, bez vike i prepirke, propovijedao carstvo nebesko. On nikada ne bi uspio privući toliko mnoštvo koje je privlačio da se nije osjećalo kako iz

svake Njegove riječi i pogleda zrači duh ljubavi i suosjećanja. Isus je uvijek odlazio tamo gdje su se ljudi nalazili i prilazio im je jednostavno i prirodno kao čovjek čovjeku. Svi ojađeni koju su Mu prilazili osjećali su da On povezuje svoje interese s njihovima, kao njihov vjerni prijatelj, i tada se u njima rađala želja da saznaju više o životu koji On propovijeda. On nije počinjao propovijedati dok nije i posljednji bolesnik izliječen te razočarani i ojađeni utješeni.

U petak se sakupilo nešto manji broj vjernika, dok je u subotu velika dvorana bila popunjena. Nakon subotnjoskolskih lekcija

slijedila je propovijed brata Milana Mikića. Tema propovijedi je bila “Dotakni svakoga za Krista” u kojoj je govorio o tome kako trebamo pomoći drugima te tako svjedočiti za Krista. Ako smo okusili i vidjeli da je dobar Gospodin, imat ćemo o čemu govoriti. Napori da budemo blagoslov drugima donosit će blagoslov i nama. Duh nesebičnog rada za bližnje daje karakteru dubinu, stabilnost i Kristovu ljepotu, a onome tko ga ima donosi mir i sreću. Kristova Crkva je od Boga dobila zadaću spašavanja ljudi. Njezino je poslanje da svijetu odnese evanđelje. To je obveza svakog kršćanina. Svaki pojedinac,

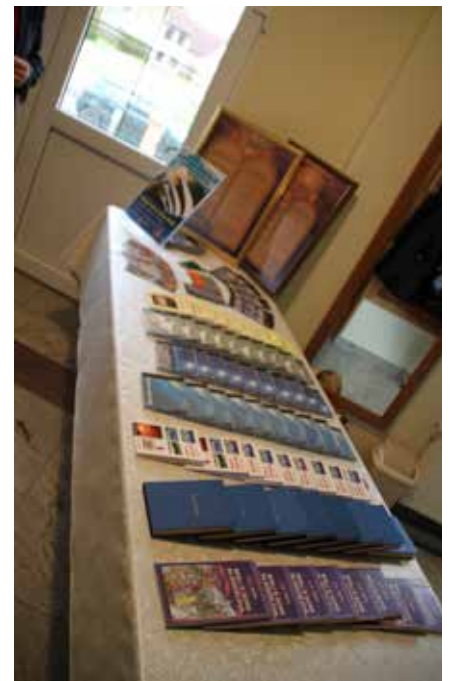
u skladu s talentima i prilikama koje ima, treba ispuniti Spasiteljev nalog. Kristova ljubav koja nam je otkrivena, čini nas dužnicima prema svima koji ne poznaju Krista. Bog nam je dao vidjelo, ne samo za nas same, već i za sve ljude.

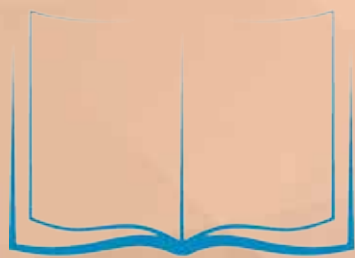
Nakon nadahnute propovijedi svi su se uputili na ukusan ručak kojeg su pripremile naše sestre.

Slobodno vrijeme za šetnju i razgovor imali smo do 15 sati. Tada je počeo popodnevni dio bogoslužja koji se sastojao od pjesama i iskustava te propovijedi koju je držao brat Mladen Aradski pod naslovom "Mali poticaj za veliko djelo". Na početku

propovijedi ispričao nam je zanimljiv događaj kojim nam je htio reći da kad se snage udruže više se postiže. Udruženi putnici su nagnuli željeznički vagon kako bi oslobodili nogu nesretnog putnika koja se zaglavila između vagona i perona. Propovijed je govorila o pravilnoj motivaciji te kako početi misionirati. Nakon što je popodnevno bogoslužje završilo, pripremljene knjige, CD-i te razni manji prigodni pokloni za prijatelje dijeljeni su svima koji su željeli svjedočiti za Krista.

Mirta Vončina

Seminar za subotnju školu

Mudar će slušati i umnožiti znanje, čovjek od razuma će posegnuti za mudrim savjetima. Izreke 1:5

Rad subotnje škole u crkvi uglavnom vode volonteri pa je tako i Seminar o radu subotnje škole održan 26. travnja 2015. u Lipiku, protekao u znaku volontera koji su pripremili predavanja i organizirali cjelokupan program. Dvadesetak polaznika seminara činili su voditelji subotnje škole, učiteljice i učitelji iz mjesnih crkava, te potencijalni budući učitelji.

Odgovore na osnovna pitanja: Koja je svrha subotnje škole? Što njome želimo postići? Kako pravilno proučiti lekciju? Koliko lekcije trebaju trajati? te još mnoštvo kvalitetnog i korisnog sadržaja koncentrirano je i raspoređeno u četiri predavanja i jednoj radionici:

1. Važnost subotnje škole u današnje vrijeme
2. Praktičan rad subotnje škole
3. Važnost dječje subotnje škole
4. Najčešće greške u vođenju subotnje škole
5. Radionica: Presentacija vođenja ponovne i nove lekcije

Prva predavanja bavila su se povijesnim razvojem subotnje škole ističući glavni cilj i svrhu. A „Cilj rada subotnje škole treba biti prikupljanje duša.“ (SRSS 61). „Subotnja škola bi trebala biti jedno od najuzvišenijih oruđa, uspješnije od svih ostalih, u dovođenju duša Kristu.“ (SRSS 10.2) „Spašavanje duša mora biti na prvom mjestu! Bio vozač, liječnik, poljoprivrednik ili domaćica... to je tvoj glavni cilj.“ (IV. Svjed. 53 org.)

Da bi rad i proučavanje u subotnjoj školi bili djelotvorni za sve, učitelje u tom radu treba motivirati i pokretati Božja ljubav, jer „Ljubav Božja nagoni nas...“ (2. Kor. 5:5, 14-15).

Praksa je pokazala da je najučinkovitije proučavanje u manjim grupama, do 12 osoba. Tako svi mogu sudjelovati i zadržava se otvorena i prisna atmosfera. Naglašavalo se posebno i osoban rad koji učitelji trebaju poduzeti rijekom tjedna sa svojim učenicima.

Rad s djecom u sklopu dječje subotnje škole ima dalekosežne posljedice. „Uči dijete prema putu kojim će ići, pa neće odstupiti od njega ni kad ostari.“ (Izreke 22:6). Možemo biti u iskušenju da zanemarimo dječju subotnju školu ili podcijenimo važnost rada s djecom. „Oblikovanje i usavršavanje karaktera djece i mladih predstavlja posao od najviše važnosti. (SRSS 52,2.) „Ali izgleda, da malo učitelja shvaća svu važnost ove grane djela. Znanstvene metode, koje imaju toliko uspjeha u osnovnim školama, mogle bi se sa istim rezultatom primijeniti i u subotnjoj školi. Putem ovakvih metoda, djeca bi se privodila Isusu i poučavala u biblijskoj istini...“ (SSŠ 9.2.) Oni koji rade s djecom u dječjoj subotnjoj školi trebaju imati osnovno znanje o tome kako prenositi znanje djeci, a ključno je prepoznavanje koliko i što dijete prema svom uzrastu može razumjeti i koje pouke usvojiti.

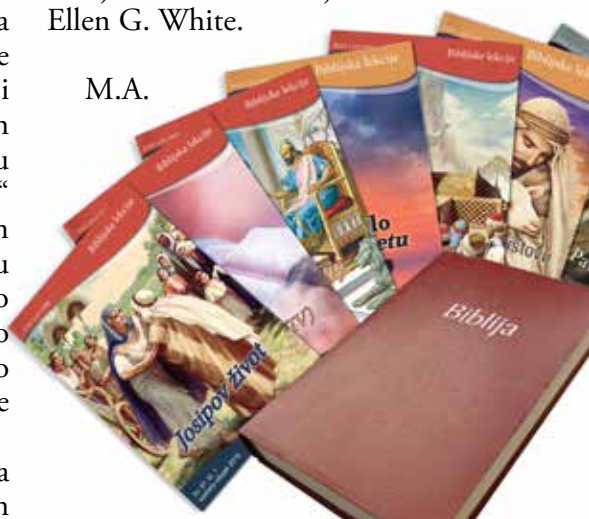
Radionica je obuhvatila najčešća pitanja koja se pojavljuju prilikom

vođenja i ispitivanja lekcija. Praktična prezentacija ispitivanja ponovne lekcije za samo 6 minuta, koja nije izostavila nijednu važnu misao, potvrđuje pravilo da se za kraće izlaganje treba duže i bolje pripremati.

Pri kraju su se razmatrale najčešće greške s kojima se susreću oni koji vode subotnju školu. Na primjer, opširni uvod u ponovnu lekciju nepotrebno produžuje trajanje, zatim dopuštanje da se odgovorima koji skreću sa teme izgubi glavna misao i pouka i slično. Nekad učitelj ponesen temom počne držati propovijed i zaboravi kako je on tu da postavljanjem dobrih pitanja traži odgovore koji usmjeravaju misli na srž lekcije.

Iako dio polaznika ima iskustvo u radu subotnje škole, svakako je i njima bilo korisno podsjećanje na osnovne ciljeve i dopunjavanje znanja novim podacima i umijećima. Za dodatnu edukaciju svaki polaznik seminara dobio je na poklon novo prevedenu knjižicu „Savjeti za rad subotnje škole“ od Ellen G. White.

M.A.

Utjecaj prehrane na kiselost organizma

strategija prevencije i liječenja

Lokalni sabor i zdravstvena predavanja u Puli

U Puli dana 23. svibnja održao se lokalni sabor. Sabor je organiziran s ciljem pozivanja prijatelja na predavanja. Podijeljeni su plakati i pozvani su prijatelji osobno. Gost govornik bio je propovjednik, nutricionist Abel Morales koji radi u talijanskom misijskom polju. Brat Morales održava zdravstvena i zdravstvenoduhovna predavanja sa svojim organiziranim timom od nekoliko braće i sestara iz tršćanske crkve.

U Puli je to bio njihov 36. seminar po redu. Prva tema o kojoj je govorio u 11h bila je duhovno-zdravstvena pod nazivom „Utjecaj narkotika (stimulansa) na fizičko i duševno zdravlje“ u kojoj je objasnio kako Isus nikada ne bi koristio nikakav narkotik ili stimulans koji utječe na naš um i na taj način sprječava dobre odluke

u našem kršćanskom životu.

Nakon predavanja posjetitelji su bili pozvani na prekrasan i bogat veganski ručak koji sestre već više od 3 godine predstavljaju u sklopu takvih seminara za javnost u javnim prostorima (hoteli, dvorane i sl.) Uslijedila je jedna lagana šetnja s djecom uz more.

Druga tema održana je u 17h pod nazivom „Utjecaj prehrane na kiselost organizma“ u kojoj smo razumjeli koliko naša prehrana utječe na kiselost organizma i time razvoj svih bolesti.

Nakon predavanja svi su prisutni mogli napraviti test i saznati svoje osobno stanje kiselosti odnosno alkalnosti organizma. Uz ovakvo lijepo druženje, edukaciju, hranu i šetnju čuli smo i program dječjih pjesama, instrumentale te dvije pjesme tršćanskog zbora.

Veliki broj braće i sestara iz

Trsta te prijatelji popunili su cijelu pulsku crkvu što je nas domaćine potaknulo na to da nastavimo suradnju s njima ovdje u Puli a uskoro možda i na drugim prostorima Hrvatske s čime se brat Morales složio te samoinicijativno ponudio ponovno doći.

Zahvalni smo Bogu na svemu što je učinio kako bi ovaj sabor bio uspješan. Posebno nas raduju prijatelji koji su zajedno s nama i danas subotom u crkvi.

Daniel P.

VODA

Voda je najveći i najvažniji sastavni dio našeg tijela. Osnovni je sastojak od kojeg je građeno naše tijelo, te čini oko 65-70% organizma. Voda zauzima gotovo svaki djelić prostora oko tjelesnih stanica, kao i unutar njih.

A kada pogledamo postotke vode u svakoj komponenti našega tijela tek onda shvatimo koliko je ona zastupljena u našem organizmu:

- Mišići sadrže 75% vode**
- Mozak sadrži 90% vode**
- Kosti sadrže 22% vode**
- Krv sadrži 83% vode.**

Uloga vode u organizmu

Fiziološke uloge vode u organizmu su mnogobrojne i značajne. Voda je neophodna za otapanje i prijenos hranjivih tvari, pravilnu cirkulaciju i rad organa. Održava u ravnoteži krvni tlak, sastav svih kemijskih reakcija, i sudjeluje u regulaciji tjelesne temperature.

Navedimo neke od uloga vode:

Podiže energiju

Ako osjećate umorno i iscrpljeno, potrebno je popiti čašu vode. Dehidracija pripada skupini najčešćih razloga koji stvaraju osjećaj umora. Voda potiče izmjenu hranjivih tvari u stanicama i, što je najvažnije, pomaže kod prijenosa kisika do svih dijelova organizma. Popijete li dovoljno vode, vaše srce neće biti

pod velikim opterećenjem. Naime, ukoliko organizmu nedostaje vode, srce otežano pumpa krv kroz tijelo.

Smanjuje stres

Ako smo često pod stresom, možda će se činiti neobičnim, ali treba popiti čašu vode. Naime, svi naši organi, uključujući i mozak, trebaju vodu da bi normalno funkcionirali. Ukoliko u našem organizmu nema dovoljno vode, mozak će biti izložen većim naporima, a to će dovesti do stresa.

Voda čini oko 80% tkiva mozga. Jedno istraživanje je pokazalo da, ukoliko tijelu nedostaje samo pola litre vode, povećava se razina kortizola, hormona koji uzrokuje stres.

Izgrađuje mišiće

Ukoliko želimo na jednostavniji i učinkovitiji način povećati mišićnu masu, trebamo piti puno vode. Voda igra važnu ulogu u našem organizmu, stoga se njena važnost ne smije zanemariti. Unos vode neće samo poboljšati izgradnju mišićne mase, već će spriječiti nastanak grčeva mišića i povećati njihovu izdržljivost. Istraživanja su pokazala da pad razine vode od 3 do 4% može smanjiti mišićnu snagu za 10 do 20%. Idealno je svakodnevno za svaki kilogram tjelesne težine konzumirati 0,6 ml vode.

Njeguje kožu

Voda je važna za zdravlje i izgled kože. Pomaže u izlučivanju štetnih toksina iz tijela. Voda kožu hidratizira i sprječava njeno isušivanje. Ukoliko se unese dovoljna količina vode u organizam, koža će biti zdravija, sjajnija, elastična. Fine linije i bore su dublje i izraženije kada je koža suha i nije hidratizirana, stoga je važno da koži omogućimo potrebnu količinu vode kako bi bila zdrava i lijepa.

Regulira probavu

Uz vlakna, voda je neophodna za zdravu probavu. Voda pomaže kod otapanja otpadnih čestica kako bi lakše prošla kroz probavni trakt. Ukoliko dođe do dehidracije, tijelo će apsorbirati svu vodu, a probavni trakt i debelo crijevo će ostati suho, što će dovesti do otežanog prolaska otpadnih sadržaja.

“I u zdravlju i bolesti, čista voda predstavlja jedan od najodabranijih blagoslova neba. Pravilna upotreba iste obnavlja zdravlje. Ona je napitak kojim prema Božjoj providnosti trebaju gasiti žeđ i ljudi i životinja. Pijte je slobodno, ona podmiruje potrebe organizma i pomaže prirodi da se odupre bolesti. Vanjska upotreba vode predstavlja jedno od najjednostavnijih i najpovoljnijih sredstava za reguliranje krvotoka.

Hladna ili osvježavajuća kupka predstavlja odlično sredstvo za jačanje. Topla voda otvara pore na koži i na ovaj način potpomaže izlučivanju nečistoće iz organizma. Naizmjenična upotreba tople i mlake vode umiruje živce, i ujednačuje krvotok. Voda se na mnogo načina može upotrijebiti za ublažavanje bolova i sprječavanje bolesti. Svi se trebaju naučiti primjeni jednostavnog domaćeg liječenja vodom.” Zdravlje i sreća, str. 237:1-2.

Kolike su dnevne potrebe za vodom?

Dnevne potrebe organizma za vodom ovise o više faktora, uključujući opće zdravstveno stanje, stupanj tjelesne aktivnosti. Većina ljudi ne pije dovoljno vode. Optimalna dnevna količina je 1,2 do 2 L tekućine. U zimskim mjesecima to znači oko 8 čaša vode na dan, a više ljeti ili ako je osoba fizički aktivna. S porastom tjelesne težine raste i količina vode koju je potrebno unijeti u organizam. I dok se znači i smetnje zbog nedostatka različitih hranjivih tvari u organizmu obično javljaju tek nakon dužeg vremena- ljudi mogu tjednima preživjeti bez hrane, ali nedostatak vode može za nekoliko dana prouzročiti smrt. To je tzv. akutna dehidracija. Za razliku od nje mnoge osobe boluju od kronične, umjerene dehidracije koje uglavnom nisu niti svjesni. Dakle, voda se treba piti prije pojave žeđi, koja je već blagi oblik dehidracije. Čak i najblaži osjećaj žeđi ukazuje na to da je čovjek već izgubio 1-3% količine tjelesne tekućine. Već se blaga dehidracija može odražavati glavoboljom, pretjeranim umorom i nedostatkom energije ili smanjenom koncentracijom. Nedovoljan unos vode postupno i neprimjetno mijenja metabolizam i dovodi do niza kroničnih promjena organa. Najnovija

istraživanja pokazuju da dugotrajna dehidracija povećava rizik od kardiovaskularnih bolesti. Bolesti i stanja kao što su čir na želucu, visok tlak, bubrežne bolesti, povišene masnoće u krvi i alergija mogu biti posljedice konstantne dehidracije.

Kada piti vodu?

Vodu trebamo piti tijekom cijelog dana. Međutim, važno je napomenuti da se ne smije piti za vrijeme obroka, ni nakon obroka. Konzumiranje vode s hranom razrjeđuje želučane sokove, što može utjecati na probavu ili uzrokovati osjećaj nadutosti i težine u predjelu želuca.

“Mnogi čine grešku pijući hladnu vodu za vrijeme svojih obroka. Kada se uzima istovremeno s obrocima, voda smanjuje izlučivanje žlijezda slinovnica. Ukoliko je voda hladnija, utoliko je štetnija za želudac. Voda ili limunada s ledom, koja se pije za vrijeme obroka, zaustavit će probavu sve dok tijelo ne osigura dovoljnu toplinu želuca, što bi mu omogućilo da ponovno preuzme svoj posao. Topla pića oslabljuju, a osim toga, oni koji popuštaju u ovome, postaju robovi navike. Hrana se ne smije ispirati, i zato nije potrebno nikakvo piće za vrijeme obroka. Jedite polako i dopustite da se slina pomiješa s hranom. Sto se više tekućine unese u želudac za vrijeme obroka, to će se hrana teže probaviti; jer se tekućina mora najprije upiti. Nemojte jesti mnogo soli, ostavite ukiseljeno povrće, ne unosite u svoj želudac ljuto začinjena jela, imajte u obroku voća, i nadražaj, koji traži mnogo tekućine, nestat će. Međutim, ako je išta potrebno da se ugasi žeđ, tada je to čista voda koja se pije malo prije ili poslije obroka. To je sve što priroda zahtijeva. Nemojte nikada piti čaj, kavu, pivo, vino, ili bilo kakvo alkoholno piće. Voda je najbolja tekućina koja čisti tkiva.”

Savjeti o životu i prehrani, str. 420:1.

Upotreba vode u bolesti

“Voda se može iskoristiti na mnogo načina u otklanjanju patnji. Gutljaji bistre, tople vode koja se uzima prije jela (oko pola litre) neće nikada štetiti, već će poslužiti na dobro. Tisuće onih koji su mogli živjeti, umrli su zbog nedostatka čiste vode i čistog zraka ... Ovi blagoslovi potrebni su im za ozdravljenje. Kada bi bili prosvijetljeni, kada bi napustili lijekove i kada bi se navikli na vježbe na čistom zraku i na provjetravanje svojih kuća, i ljeti i zimi, i kada bi upotrebljavali meku vodu za piće i kupanje, osjećali bi se sasvim dobro i bili bi sretni, umjesto da vode jadan život.” Savjeti o životu i prehrani, str. 419:3-4.

“Da su za vrijeme groznice dobili vodu da je slobodno piju, i da je bila primjenjivana i izvana, uštedjele bi se duge noći i dani patnji i pošteđjeli mnogi dragocjeni životi.” Savjeti o životu i prehrani, str. 419:5.

Potrebno je redovito piti vodu, koja je od svega najbolja za naš organizam. Voda je temeljni element i vrlo je važna za održavanje zdravlja. Ako je pravilno koristimo ona može promijeniti naše živote.

Voda je najveći dar od Boga u prirodi, ne zaboravimo njezinu vrijednost. Uživajmo zato izobilno u tom tako jednostavnom, svima dostupnom i dragocjenom Božjem daru.

prilagodila: Sanela Marić

Izvori:

Zdravlje i sreća, Ellen G. White

Savjeti o životu i prehrani, Ellen G. White

Internetska stranica: „Alternativa za vas“

<http://www.freedrinkingwater.com/water-education/water-health.htm>

<http://www.goodtoknow.co.uk/wellbeing/180475/Why-water-is-so-good-for-you>

<http://www.hzjz.hr/wp-content/uploads/2014/10/letak-225x205-VODA.pdf>

Trebaju li nam tablete vitamina, minerala...?

Svjedoci smo danas velikog izbora vitaminsko-mineralnih dodataka prehrani na tržištu, koje možemo kupiti ne samo u ljekarnama već i u običnim dućanima mješovite robe. Bombardiraju nas novim otkrićima i „brzim rješenjima“ za bolesti, što nam često odvlači pozornost od potrebe za zdravim načinom života i dobro uravnoteženom prehranom. „Najbolji i siguran način dobivanja vitamina i minerala jesu svježe, cjelovite namirnice koje su pune svega što je vašem tijelu potrebno za dobro zdravlje. Nemojte remetiti prirodnu ravnotežu svojega organizma uzimanjem prevelikih količina čak ni inače dobrih stvari. Zapamtite da zdravlje ne dolazi u boci. Nema takvog napitka ili tableta koje mogu popraviti zdravlje koje je cijelog života bilo zanemarivano. Unatoč tvrdnjama nekih reklama, iza kojih stoje pojedinci željni

velike zarade prodajom skupih pripravaka, doze vitamina i minerala nisu čudotvorni lijekovi. Ljudi u zapadnim zemljama troše milijarde dolara na prerađenu i tvornički pakiranu hranu iz koje su uklonjeni mnogi hranjivi sastojci. Istovremeno se okreću raznim nadomjescima i kupuju ih po visokim cijenama, umjesto da jedu izvornu hranu, prirodno bogatu svim hranjivim sastojcima. Ne možete jesti cjelovite namirnice a da pritom ne dobijete potrebnu količinu vitamina i minerala. Tisuće ljudi u nastojanju da budu što zdraviji, pune svoj organizam dodatnim tabletama vitaminskih i mineralnih dodataka koji mogu biti opasni. Kakvu štetu može nanijeti pretjerano uzimanje vitamina i minerala? Jedna od velikih zabluda je misao da velike doze vitamina i minerala mogu spriječiti razvoj ozbiljnih bolesti kao što su rak, srčane bolesti i

osteoporoza. To nažalost nije istina. Velike doze tih tvari mogu ometi apsorpciju drugih hranjivih sastojaka. Primjerice, velike količine željeza smanjuju apsorpciju cinka, dok velike doze cinka ometaju apsorpciju bakra. Nekoliko je vitamina topivo samo u masnoćama. Njihovi se viškovi ne mogu izlučiti mokraćom iz tijela, već se oni skladište u jetri. Toksične doze vitamina A (20 puta više od preporučene) mogu izazvati snažnu glavobolju, suhu kožu i sluznicu (raspucane usne), bol u zglobovima i gubitak kose, a kod trudnica mogu izazvati oštećenje ploda. Ostali vitamini topivi u masnoći su D, E i K. Velike doze (tri do pet puta više od normalne) vitamina D oštećuju stijenke krvnih žila i vjerovatno pospješuju stvaranje aterosklerotičnih naslaga. 1983g. je otkriveno da veće doze vitamina B6 izazivaju poremećaje u živčanom sustavu, dok veća

doze vitamina C kod nekih ljudi su stvorile bubrežne kamence. Još jedna bojazan i uzrok zabrinutosti leži u tome što su nam zasad nepoznate dugoročne posljedice uzimanja većih doza različitih tvari. Njihovo nepromišljeno uzimanje može dovesti možda i do prave ovisnosti o tim pripravcima koji se mogu kupiti bez recepta. Koji je najsigurniji način dobivanja minerala i vitamina? Idealno bi bilo dobivati ih iz hrane. Prirodne namirnice prepune su vitamina i minerala u količinama koje dopuštaju organizmu da odabere i uzme sebi ono što mu je potrebno. Kada te sastojke odvojimo iz hrane i koncentriramo ih, izlažemo se opasnosti od poremećaja prirodne ravnoteže prehrambenog lanca. Da li dodatak vitamina pomaže kod stresa? Teško je pronaći dokumentirane znanstvene podatke koji bi potvrdili da dodaci daju ljudima više energije ili veću sposobnost svladavanja stresa.“(iz knjige Izaberi zdravlje)

„Gutanje vitamina i minerala može učiniti više štete nego koristi, jer dugotrajno uzimanje dodataka prehrani može ubrzati smrt, pokazala je nova studija sa Sveučilišta Minnesota. Znanstvenici su do svog zaključka došli proučavajući podatke više od 38.000 žena koje sudjeluju u studiji Iowa Women's Health, istraživanju

koje je počelo 1986. godine i još uvijek traje. Žene koje su uzimale dodatke prehrani, u prosjeku su imale 2,4 veći rizik da u razdoblju od 19 godina umru, za razliku od žena koje nisu uzimale dodatke prehrani, objavljeno je u Archives of Internal Medicine. Naša studija, kao i niz drugih, pokazuju da postoji vrlo malo dokaza da uobičajeni dodaci prehrani pomažu u prevenciji kroničnih bolesti,' rekao je dr. Jaakko Mursu, epidemiolog s University of Minnesota School of Public Health. 'Ljudima bismo savetovali da razmisle trebaju li te vitamine i minerale, te da prakticiraju zdravije načine prehrane,' dodao je dr. Mursu. Nova studija je povezala niz pojedinačnih vitamina i minerala s malo većim rizikom od umiranja. Među njima su i

vitamin B6, folna kiselina, željezo, magnezij, cink i bakar. 'Znamo da je većina vitamina i minerala toksična u velikim količinama, a dugoročno uzimanje može dovesti do neželjenog ishoda', rekao je. Povećan rizik od smrti možda je povezan s generalno povišenom koncentracijom hranjivih tvari koje dodaci prehrani sadrže. Naime, većina dodataka prehrani sadrži ih u daleko većim količinama nego se oni nalaze u hrani.“(<http://magazin.net.hr>)

„Vitaminski najbolje reagiraju i djeluju u vašem tijelu ako su iz "životne" hrane. No ipak, ne apsorbiraju se esencijalni nutrijenti lako što znači da mnogi od nas ne dobivaju dovoljno vitamina ili minerala. Da ne spominjemo neuravnoteženu prehranu lišenu određenih vrsta namirnica koje su nam prijeko potrebne, piše Yahoo. Shine“.

Vitaminski svakodnevno utječu na naše zdravlje. Reguliraju i usmjeravaju biološke tokove u organizmu, a u pravilu ih moramo pažljivo unositi hranom. Saznajte kako djeluju pojedini vitamini, zašto su toliko važni i kako tijelo možete opskrbiti odgovarajućim

količinama:

1. Vitamin A- Vitamin A spada u grupu vitamina topivih u mastima i organskim otapalima, zbog netopivosti u vodi dosta je stabilan prilikom kuhanja. Vitamin A je važan za rast, funkciju i obnovu kože kao i za vid jer je sastavni dio receptora za boje. Vitamin A je također važan za očuvanje i funkciju probavnog sustava, bubrega i mjehura. Najbolji izvor vitamina A: jaja, mlijeko i mliječni proizvodi, mrkva, špinat, rajčice, naranča, marelica- tamno zeleno lisnato, žuto i narančasto voće i povrće.

2. Vitamini B skupine- Topivi su u vodi, a izuzetno su važni za život i zdravlje. Neophodni su u metabolizmu proteina, šećera i masti u tijelu te služe kao koenzimi u tisućama kemijskih procesa koji se u tijelu neprestano događaju iz

sekunde u sekundu.

Nalaze se u:

B1- integralne žitarice, grašak, grah, pšenične klice, krumpir, lisnato povrće

B2- zeleno lisnato povrće, integralne žitarice, suhe šljive

B3- integralne žitarice, mahunarke, krumpir, zeleno povrće

B12- namirnice obogaćene vitaminom B12- razna biljna mlijeka, žitne pahuljice. Manjak vitamina B12 može biti vidljiv ukoliko imate strahove ili napetosti, probleme sa koncentracijom, ako ste umorni, ako imate probleme sa kosom, kožom (ekcemi, dermatitis, gljivice), anemiju ili bolove u mišićima.

3. Vitamin C- Među vitaminima, tim tvarima bitnima za normalno funkcioniranje organizma, jedan od najcjjenjenijih

je svakako C. Vitamin C na glasu je kao sredstvo koje sprečava prehladu i gripu, a ako su te bolesti uzele već maha, ublažava popratne pojave. Osim toga, pomaže i protiv pretjeranog gomilanja kolesterola, pa čak i protiv razvijanja tumora. Nedovoljno unošenje vitamina C u organizam izaziva sklonost krvarenju, sklonost infekcijama, sporo cijeljenje rana, slab razvoj kostiju i zubi, razdražljivost, slabost, slabokrvnost i skorbut. Gdje ga nalazimo? Najviše ima šipak, crni ribiz, crvena paprika, peršin, kivi, brokula, crveni ribizl, papaja, jagode, naranča. Slijede limun, dinja i cvjetača, pa grejpfrut, malina, mandarina, špinat i kelj, limeta, mango i krumpir, rajčica, borovnica, ananas, grožđe, marelica, šljiva i lubenica, banana i mrkva, avokado, trešnja i breskva, jabuka i kupina, cikla, kruška i zelena salata, krastavac, patlidžan i smokva...

4. Vitamin D- Ovaj važan vitamin pomaže vašem tijelu apsorbirati kalcij. Ako ne dobivate dovoljno vitamina D, ili ako ga vaše tijelo ne apsorbira dobro, povećava

se rizik za razvoj osteoporoze. Koža proizvodi vitamin D kada je izložena suncu, ali krema za sunčanje može smanjiti njegovu proizvodnju za nevjerojatnih 95 posto. Vitamin D prisutan je u samo nekoliko namirnica poput mlijeka, jogurta i soka od naranče. Sunčajte se! Razumno izlaganje sunčevoj svjetlosti je jednostavan i besplatan način da dobijete dovoljne količine vitamina D i poboljšate vaše zdravlje.

5. Vitamin E- Antioksidans je koji štiti tijelo od napada slobodnih radikala, odnosno molekula koje igraju ključnu ulogu u razvoju raka ili srčanih bolesti. Vitamin E jača imunološki sustav. Andrea N. Giancoli s američke Akademije za dijetetiku kaže da većina ljudi dobiva dovoljno vitamina E iz hrane koju jedu, a dobri su izvori biljna ulja, orasi, sjemenke i lisnato zeleno povrće. Vitamin E također se dodaje namirnicama poput žitarica kao prirodni konzervans. Drugi razlog da se držite prirodnih izvora vitamina E je taj da dodaci mogu biti štetni za ljude koji uzimaju lijekove za zgrušavanje

krvi i druge lijekove.

6. Kalcij- Kosti se uvijek nadograđuju bilo otpuštanjem kalcija ili pohranjivanjem. Kalcij važan jer je riječ o mineralu koji izgrađuje jake i zdrave kosti i zube, te pomaže pri kontrakciji krvnih žila i funkciji mišića. Ima ga u kelju, naranči, zobenoj kaši, sezamu, bademu, bijelom grahu, suhim smokvama, rikuli, br okulama, sjemenkama suncokreta itd.

7. Omega-3 masne kiseline- Godinama su nas stručnjaci uvjerovali da, želimo li zaštititi svoje srce i mozak, moramo uzimati omega-3 masne kiseline. Razlog je jednostavan – malo namirnica sadrži ove vrlo bitne hranjive sastojke. Međutim, nedavne studije kod sudionika nisu pokazale

kognitivne ili kardiovaskularne koristi nakon uzimanja tableta. Ubacite u prehranu više lana, soje, uljane repice i oraha.

8. Željezo- Željezo je bitan sastojak hemoglobina – krvni pigment koji prenosi kisik u krvi. Osobe koje pate od pomanjkanja željeza se brzo umaraju jer im u organizmu nedostaje kisika. Možemo ga naći u voću, povrću, grahu, orasima i žitaricama- mahunarke, integralne žitarice, suho voće, zeleno lisnato povrće.

Svježe voće, integralne žitarice, svježe povrće, osiguravaju vam svakoga dana optimalan unos hranjivih tvari. Ako ih konzumirate svakoga dana jedući različite vrste ovih namirnica, vaša potreba za vitaminima i mineralima će biti podmirena.

Prilagodila D.S.

Izvori:
„Izaberi zdravlje“
Web stranice

Dvadeset uspješnih mogu

11. Zašto bih bio u okovima ako znam da je tamo gdje je Duh Gospodnji i sloboda? Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva! (Galaćanima 5: 1)

12. Zašto bih se osjećao osuđenim ako Biblija kaže da nisam osuđen jer sam u Kristu?

Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu! (Rimljanima 8: 1)

13. Zašto bih se osjećao usamljenim ako je Isus rekao da je sa mnom zauvijek i da me nikad neće zapustiti ni ostaviti?

i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!" "I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta." (Matej 28: 20) Po njemu dakle neprestano prinosimo Bogu žrtvu hvalbenu, to jest plod usana što ispovijedaju ime njegovo (Hebrejima 13:5)

14. Zašto bih osjećao prokletstvo ili mislio da sam žrtva zle sreće ako Biblija kaže da me Krist otkupio od prokletstva Zakona da bih primio njegovog Duha?

Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom - jer pisano je: Proklet je tko god visi na drvetu 14da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri. (Galaćanima 3: 13-14)

15. Zašto bih bio nezadovoljan ako poput Pavla mogu naučiti biti zadovoljan u svim okolnostima ?

Govorim to ne zbog oskudice, ta naučen sam u svakoj prigodi biti zadovoljan. (Filipljanima 4: 11)

16. Zašto bih se osjećao bezvrijednim ako je Krist umjesto mene postao grijehom da bih mogao postati Božjom pravednošću u njemu?

Njega koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u njemu. (2. Korinćanima 5: 21)

17. Zašto bih mislio da su svi moji neprijatelji ako znam da kada je Bog za mene, nitko ne može protiv mene?

Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? (Rimljanima 8: 31)

18. Zašto bi moj život bio nered ako je Bog izvor mira i ako mi pruža spoznaju po svojem Duhu koji prebiva u meni?

jer Bog nije Bog nesklada, nego Bog mira. Kao u svim Crkvama svetih, žene na Sastancima neka šute (1. Korinćanima 14: 33) Uistinu koji bez Zakona sagriješiš, bez Zakona će i propasti; i koji pod Zakonom sagriješiš, po Zakonu će biti suđeni.(2: 12)

19. Zašto bih mislio da sam gubitnik ako sam u svemu pobjednik po Kristu?

U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas uzljubi. (Rimljanima 8: 37)

20. Zašto bih dozvoljavao da me životni problemi pritišću ako mogu biti hrabar znajući da je Isus pobijedio svijet i njegove nevolje?

To vam rekoh da u meni mir imate. U svijetu imate muku, ali hrabri budite - ja sam pobijedio svijet!" (Ivan 16: 33)